

קונטראס

רֹאִים עַזְלָם

יגלה נוראות נפלאות יפי הבריאה, ויחזק
ויעודד ושמח את לב כל השבורים, ויחזיר
בهم תקווה, ווורה להם דרך איך להמשיך על
עצמם ערבות, זיו שכינת עוז יתברך.

בני ומיסד על-פי דברי
רבני הקדוש והנורא, אור הגנו והצפן
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מוריינו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו גן עליינו
ועל-פי דברי תלמידו, מוריינו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו גן עליינו
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמיינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזוהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עה"ק ירושלים תוכב"א

מוֹהָרָא"ש נ"י אמר: **בָּזֶה הַעוֹלָם הַבְּחִירָה מֵאַד
מֵאַד גָּדוֹלָה,** כי באממת הפל זה אלקיות ואלקיות
זה הפל, ואין שום מציאות בלעדיו הקדוש-
ברוך-הוא כלל, ואם אדם היה לו רק קצת של,
quia מבין ומשביל אין שבל הבריאה כל-
מתנהגת רק דרכו יתברך, אבל בשבייל הבחרה
רואים עולם אחר לגמרי, וחושבים כל מאי
דאלים גבר, מי שיוטר חזק, יש לו דעת, מי
שיוטר גנב מצלייח. ובאמת לא בן הוא, זה
מסודות הבחרה, שאנחנו איננו יודעים וAINENO
ambilim הרבה דברים, ואשרי מי שאינו נכנס
בחקירות, אלא רואה עולם כמו שהוא,
שהקדוש-ברוך-הוא מחייה וממהו ומקיים את
הבריאה, והפל ממן יתברך, וזה חיים חיים
טובים.

(אמריך-מוֹהָרָא"ש, חלק ב', סימן תחן)

קונטֿרָס

רוֹאִים עַזְלָם

.א.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיקְרִים ! עֲלֵיכֶם לְזִכָּר , שַׁהְקָדוֹשׁ־בָּרוֹךְ־
הִיא מְנַהֵג אֶת עַזְלָם , וְכֹל מָה שֶׁאֱתָם רֹאִים הַפָּל זֶה
אַלְקּוֹת , וַהֲקָדוֹשׁ־בָּרוֹךְ־הִוא בָּרָא אֶת עַזְלָם בְּצֹרָה פָּזָזָ
שְׁמַבְחִזָּן אֵין רֹאִים כָּלִים , רֹאִים רק גִּשְׁמִיות , חִמְרִיות ,
עֲבִיות , גִּסְוִות , אֲבָל בְּפִנִּימִיות — שֶׁם גָּנוֹז אַלְפּוֹ שֶׁל
עַזְלָם , וּמְתֻגָּלה אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלֹעֲדָיו יַחֲרֵךְ
כָּלֶל , וַהֲפָל לְכָל אַלְקּוֹת גָּמוֹר הַוָּא . וּבְשִׁבְיל זֶה נִקְרָא
עַזְלָם — לְשׁוֹן הַעַלְמָם , שַׁהְקָדוֹשׁ־בָּרוֹךְ־הִיא נִعְלָם בְּתוֹךְ
כָּל הַבָּרִיאָה , כִּי דּוֹמָם , צָמָח , חַי , מְדָבָר , זֶה לְבוֹשׁ לְגַבֵּי
הָאֵין סָוִף בָּרוֹךְ הַוָּא . וּבְשִׁבְיל זֶה כִּאן לִמְטָה בְּעַזְלָם
הָזֶה , הַפָּל נִעְלָם וּגְסִטָּר לְגַמָּרִי , עד שְׁחוֹשְׁבִים שִׁישָׁ
מִקְרָה , מִזְלָ וּטְבָעָ , כִּי כִּאן הַוָּא הַעַזְלָם הָזֶה , אֲשֶׁר פָּה
מַתְלִיבָשׁ הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹךְ־הִיא בְּלִבּוֹשִׁים , וְגַם לְמַעַלָּה נִקְרָא
עַזְלָם הַבָּא , כִּי גַם שֶׁם הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹךְ־הִיא מַתְלִיבָשׁ

רוֹאִים עַזְלָם

בְּלֹבֶשִׁים, כִּי לְגַבֵּי אֵין סֻוִּת בְּרוֹקָה הָוָא לֹא שִׁיךְ לְהַכִּירָוּ, אֶלָּא כְּשֶׁאָדָם מִבְטִיל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרִי, וְאֵינוֹ רֹצֶחֶת שָׁוָם דָּבָר רַק אֶת הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹקָה הָוָא בְּעַצְמוֹ, אֲזַנְתָּגָלָה אֶלְיוֹ אַלְקָוֶתוֹ יַתְּבִּרְךָ. וְלֹכֶן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיקָּרִים! זְכָרוּ הַיְּטָבָה, "רוֹאִים עַזְלָם", אֶבֶל רוֹאִים אֶת הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹקָה הָוָא. כִּי כֹּה אֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּגַדְעָתָה רְבָה, פָּרָשָׁה סָח, סִימָן יי): הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹקָה הָוָא הִיא מִקְומָו שֶׁל עַזְלָם, וְאֵין הַעַזְלָם מִקְומָו; הַכָּל זֶה אַלְקָוֶת וְאַלְקָוֶת זֶה הַכָּל; אֲםַפְּחָדָיו בְּעַצְמָם אֶת הַיְּדִיעָה הַזֹּוּ — שַׁהַכָּל זֶה אַלְקָוֶת, וְאַלְקָוֶת זֶה הַכָּל, כָּל חַיִיכָם יַשְׂתַּנְוּ לְגַמְרִי, וַיְהִי לְכָם חַיִים נָעִימִים, חַיִים טוֹבִים, חַיִים בְּרוֹכִים, לְאַכְּנָן אֲם לָא תַּרְצָחוּ לְקַבֵּל אֶת הַיְּדִיעָה הַזֹּוּ, שַׁהַכָּל זֶה אַלְקָוֶת וְאַלְקָוֶת זֶה הַכָּל, הַהִיא לְכָם מְרִירֹת דְּמָרִירֹת. וְזֹוּ הַבְּחִירָה שַׁהַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹקָה הָוָא נְתַן לְנוּ, כִּמְאַמְרָם זְ"ל (פְּסִיקָתָא זְוִטְרָתָא גְּזָבִים): הַעַזְלָם נְתַן בַּיַּד כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְעַשׂוֹת מַה שַׁלְבָּזָחֶזֶן; הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹקָה הָוָא נְתַן אֶת הַבְּחִירָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שִׁיעָשָׂה מַה שְׁרוֹצָה, וְזֹה מַה שֶּׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹקָה הָוָא (דְּבָרִים יא, כו): "רָאָה אָנָכִי נְתַן לְפָנֵיכָם הַיּוֹם בְּרָכָה וַיַּקְלַלָה, אֶת הַבָּרָכָה אֲשֶׁר תְּשִׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת הָרָויָה אַלְקָיִיכָם, אֲשֶׁר אָנָכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם, וַיַּקְלַלָה אֲם לָא תְּשִׁמְעוּ אֶל הָרָויָה אַלְהִיכָם, וַיַּסְרַתָם מִן הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר אָנָכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְעַבְדָ אֱלֹהִים אֶחָרִים" וְגוּ; הַקָּדוֹשׁ־בָּרוֹקָה הָוָא נְתַן אֶת הַבְּחִירָה בַּיַּד הָאָדָם, אֲם רֹצֶחֶת לְבָחר

רואים עולם

קפא

בטוב וילקדים את המצוות, ללמד תורה ולהיות לשם, שזכה להברא מזרע ישראל ולא עשו מגויי הארץ, אז הוא מברך בכל הברכות, הוא תמיד שיש ושמח, כי ערומים יצא מבטן אמו, וערום יכנס אל בטן הארץ; מה יש להפסיד? זה העולם כל מה שעושה בזאת העולם זהו רוח נקי; הוא יהודי, יש לו מזווה על פתח ביתו, הקדוש ברוך הוא שומר אותו וכו', כשייהודי זוכה ומתעטף בצדיכת, זהה הלבוש של מלך, ומתעטף בתפלין, זהה הכתר של מלך, איז מה יש לו להפסיד? והיש אדם מאשר יותר ממני? כשייהודי זוכה ושומר שבת, שהוא ביום של הקדוש ברוך הוא, היה מאשר יותר ממני? וכן כל מצוה ומץוה שיהודי מקים, אין עוד מאשר ממני! וצריבים לשמח עם כל מצוה ומץוה שזכו ליקים. ואדם זה מברך בכל הברכות, הוא שמח בכל השמחות. לא-כון אם אדם אינו בוחר טוב, אינו בוחר תורה ובמצוות, אינו בוחר להסתכל על אלקות, בר מינן, נפל במקום שנפל, עד שכופר בעקר, רחמנא ליישובן, איז הוא מקלל, כל היום שלו רק מר מחות, רב עם כל אחד, או כל את עצמו, ומיו מורים פמות, רב עם כל אחד, לשורי בעצבות ובדקאון. וכן, בני ובנותי היקרים! "רואים עולם", זכרו היטב, שראוים את הקדוש ברוך הוא, וכל מה שאתם רק רואים בזאת העולם, הפל חיota

אלקות, ואם אדם היה מכך ניס את עצמו רק בזיה — להספיק רק על הקדוש-ברוך-הוא, אזי היה מתחפכים כל חיו לחיים רוחניים, חיים נצחיים, אף שנמצא עדין בעולם הזה הגשמי והחמרי, עם כל זה הוא מסתכל תמיד רק על רוחניות חיות אלקות, שמחיה ומנוחה את כל הבריאות בלה. ואם יסתכל תמיד רק על זה, אזי ירגעש עולם הבא עוד בעולם הזה, כמו אמרם ז"ל (פסחים נ): לא בעולם הזה העולם הבא, העולם הזה — על בשורות טובות אומר "הטוב והמטיב", ועל בשורות רעות — "ברוך דין האמת", וועלם הבא פלו "הטוב והמטיב". אומר רבנו ז"ל (ליקוטי-מוחב"ז, חלק א', סימן ד'): כשהאדם יודע שככל מאורעותו הם לטובתו — הן בגשמיית והן רוחנית, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כי ממש על עצמו אור וזיו ודקות וחיות הבורא יתברךשמו. וכן אמורים חכמינו הקדושים (עין שבת עז): אפלו דברים שאפתה רואה בעולם מיתרים — יתושים וזובעים ופרועושים, הם בכלל בריאותו יתברך, אין דבר זה שנברא לבטלה, כל פרט ופרט שנברא זה העולם, יש זה חשבון צדק מדיע הקדוש-ברוך-הוא ברא דבר זה, והוא בו פונה עמקה מדיע נברא, אבל לא כל אחד זוכה להבין בדיע מדיע נברא דבר זה. אך אם אדם זוכה ולומד תורה, שהוא חכםתו יתברך, ומתעמק בתוך התורה הקדושה, אזי זוכה לדעת, שככל מה

רואים עולם

קפג

שראוֹאים הַכָּל זֶה אֱלֹקּוֹת, וְכֵה אֲוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (שם) : כֹּל מָה שִׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא בַּעוֹלָמוֹ, לֹא בְּרָא דָבָר אֶחָד לְבִטְלָה, אֶלְאָ יִשְׁבַּז בְּזָה פֻּנְהָ עַמְקָה, וְאֵי אִפְּשָׁר לְהַבִּין פֻּנְהָ זוֹ, אֶלְאָ עַל־יָדִי רַבּוֹי לְמֹוד הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל שָׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, מַתְגַּלְהָ אֶלְיוֹ פָּנִים יוֹתֵר הַבָּרִיאָה, כִּי הַתּוֹרָה מַלְבִּשְׁת בְּדָבְרִים גְּשָׁמִים. יִשְׁהַלְכוֹת הַשִּׁיכּוֹת בְּדוֹמָם, יִשְׁהַלְכוֹת הַשִּׁיכּוֹת בְּצָוָה, יִשְׁהַלְכוֹת הַשִּׁיכּוֹת בְּתָחִי, וַיִּשְׁהַלְכוֹת הַשִּׁיכּוֹת בְּמִדְבָּר, לְהַזּוֹת וּלְגָלוֹת, שְׁאֵין דָבָר נִבְרָא בְּזָה הַעוֹלָם לְבִטְלָה, אֶלְאָ הַכָּל זֶה אֱלֹקּוֹת, וְאֱלֹקּוֹת זֶה הַכָּל, וְמָה שָׁרוֹאִים — "רְאוּ אֶת עַולְם", רְאוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא ! וְלֹכֶן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! רְאוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוָלִם, וְשׁוּם דָבָר שֶׁלֹּא יִשְׁבַּר אֶתְכֶם, אֲדֹרֶבָה ! רְאוּ לְנַתְּקַ אֶת עַצְמַכֶּם מִגְּשָׁמִיות הַעוֹלָם הַזֶּה, וַתִּמְשִׁיכְוּ עַל עַצְמַכֶּם אֹור וּדְבִקּוֹת וְחַיִת הַעוֹלָם הַבָּא. וְאֶפְלוּ שְׁאַתֶּם מִרְגִּישִׁים שְׁאַתֶּם הַכִּי רְחוֹקִים מִהַּקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא, וְהַכִּי אֲמָלְלִים בְּחַיֵיכֶם, וְעוֹבְרִים עַלְיכֶם כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, עַם כָּל זֹאת זָכְרוּ הַיִּטְבָּ מה שְׁאֲוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (קדושין מ): הַעוֹלָם נְדוֹן אַחֲרֶבֶן, עֲשֵה מֵצָה אַחֲת — אֲשֶׁרְיו ! שְׁהַכְּרִיעַ אֶת עַצְמוֹ וְאֶת כָּל הַעוֹלָם כָּלֹו לְכֹף זִכּוֹת ; כְּשֶׁאָדָם עוֹשָׂה מֵצָה אַחֲת, מִהְפֶּה אֲתָה כָּל הַעוֹלָם לְכֹף זִכּוֹת. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! אֶל תִּפְלוּ בְּדַעַתְכֶם, אֶלְאָ תִּשְׁמַחוּ שְׁגִבָּרָתֶם

מִזְרָע יִשְׂרָאֵל, וַיְכִיתֶם שְׁגַנְשְׁמַתְכֶם הִיְתָה בְּהָר סִינִי,
וַיִּבְלַתֶם אֶת הַתּُוֹרָה, וְאַתֶם כָּלֶכֶם בְּנִים לְהַקְדּוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-
הָוָא, כְּדַתִּיב (דברים יד, א) : "בְּנִים אַתֶם לְהַנּוֹיָה אַלְקִיכֶם",
הַיְשׁ יוֹתֶר מְאַשֵּׁר מַלְהִוָּת בֵּן לְמֶלֶךְ מֶלֶכִי הַמֶּלֶכִים
הַקְדּוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הָוָא ? הַיְשׁ עוֹד עֲשִׂירָות גְּדוֹלָה יוֹתֶר מֵזָוּן,
שָׁאָדָם נְכָל בָּאֵין סֻוֹף בָּרוֹךְ הָוָא ? ! הַזָּאת שְׁעֻזּוּבָרִים
עַלְיכֶם צָרוֹת וִיסְנוּרִים וּמְרִירָות, עֲגַמָת נֶפֶשׁ וּחְלִישָׁות
הַדּוֹעַת, עַם כָּל זֹאת אָם רַק תַּרְגִּילְיוּ עַצְמָכֶם לְפָתָח אֶת
הַפֶּה וְלֹדֶבֶר אַלְיוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתָּח הָאָם שָׁלָכֶם, כָּל חַיִיכֶם
יִשְׁתַּנוּ לְטוּבָה. לִמְהֵה הָאָדָם אֵינוֹ זֹכָה לְרָאוֹת אֶת
הַקְדּוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הָוָא ? לִמְהֵה אָדָם מִסְתוּבָב כָּל-כָּךְ שְׁבָור,
רְצִוָּן וְאַמְלָל ? כִּי נַתַּק אֶת הָעוֹלָם הַזָּה מִהָעוֹלָם הַבָּא ;
כִּי אָדָם הָיָה מִקְשָׁר אֶת הָעוֹלָם הַבָּא לְעוֹלָם הַזָּה
וְלַהֲפֹךְ — אֶת הָעוֹלָם הַזָּה אֶל הָעוֹלָם הַבָּא, הַיְהֵה חַי
חַיִים טֻוביִם, חַיִים נְצָחִים, כִּי הַיְהֵה מוֹרִיד רִיחָנָנִיות
אַלְקּוֹת עוֹד בְּזָה הָעוֹלָם. לְכַן אֹמְרִים חַכְמָינִינוּ הַקְדּוֹשִׁים
(בְּרָאשִׁית וּבָה, פָּרָשָׁה א', סִימָן יג) : לִמְהֵה נִבְרָא הָעוֹלָם בָּבָ' ?
לְהַזְדִּיעַ שְׁהָן בָּ' עַולְמוֹת — הָעוֹלָם הַזָּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא ; הַתּُוֹרָה הַקְדּוֹשָׁה מִתְחִילָה בַּתְּבִתָּחָת בָּ' — "בְּרָאשִׁית
בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", בָּ' — לִרְמֹז עַל
הָעוֹלָם הַבָּא וְהָעוֹלָם הַזָּה. וּזֹוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עַבּוּדָת כָּל
יְהֻדִּי — לִקְשָׁר אֶת הָעוֹלָם הַזָּה לְעוֹלָם הַבָּא וְלַהֲפֹךְ
— הָעוֹלָם הַבָּא אֶל הָעוֹלָם הַזָּה, אֲשֶׁר זוֹ פְּכִילַת

הבריאה. וכך אומרים חכמינו הקדושים (תנחותמא נשא ג): מיום שברא הקדוש ברוך הוא עולם, נתנהו שתהיה לו דירה בפתחות נסائم; הקדוש ברוך הוא רוצה שתהיה לו דירה בעולם זהה כדמות העולם הבא; מה בעולם הבא מרגישים רק רוחניות, רואים רק רוחניות, שומעים רק רוחניות, הולכים רק על רוחניות, כמו כן רצה הקדוש ברוך הוא בזה העולם, שלא יראו כי אם רוחניות, ולא ידברו כי אם רוחניות, לא ישמעו כי אם אלקות, ולא ילכו כי אם על אלקות. זאת, בני ובנותי היקרים! אם "רואים עולם", צרכיהם לדעת, שראוים את הקדוש ברוך הוא. וכל אלו הקלות והסתירות, המעלימים ומסתרים את הקדוש ברוך הוא, זה נברא בשבי הבחירה והנפשון. לכן, בני ובנותי היקרים! עלייכם לשמע בקול הצדק האמת ותלמידיו הקדושים שבכל הזור ודור, המגלים ומפרשמים את אמתה מציאותו יתברך, ואפלו שעובר עלייכם בחיקם מה שעובר, עם כל זאת אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהרץ, חלק ב', סימן עח): אין שום יושבע עולם כלל, אפלו שאדם עשה בזה העולם מה שעשה, וקלקל מה שקלקל, עדין יכול לתקן מה שקלקל, כי כמו שאתת מאמין שיכולים לקלקל, אין תאמין שיכולים לתקן. זאת, בני ובנותי היקרים! באנו נשוב בתשובה אל הקדוש ברוך הוא, "רואים עולם" — רואים את הקדוש ברוך הוא! ואם הולכים בצדקה

כזו, יתבטלו ממקם כל הדרגות והארות והישורים והמחלקות; כי ברגע שאדם רואה רק את הקדוש ברוך הוא, מתבטים כל הקלפות וכל הפטרא אחרת. על כן מה עושה הפט"מ"ם? מעלים ומסתיר את הקדוש ברוך הוא מהאדם, וממי לא אדם שבור ורב עם הזולת, ונעשה לו רע בחיים, וממי לא נעשה מלא צרות ויטורים ומסתבך בארות בחובות, מאחר שנעלם ממנו אלקיותו יתברך. וכי אפשר ללחם עם הפט"מ"ם, אלא על ידי שוכנים להתקרב אל הצדיק האמת, המגלה את אמתת מציאותו יתברך בגלי נורא ונפלא מאד, עד שנתקבטים הקלפות והפטרא אחרת לגמר. זאת בני ובנותי pii'rim! אם רצונכם להתחל לחיות חיים נעימים, חיים ערבים ומתקיים, ראו להתקרב אל הצדיק האמת שבדור זהה, ותשמעו תורה מפיו, והוא יקשר אתכם אל רוחניות חיית אלקיות. זאת זההינו רבנו מאד מאד, שמחפש ונבקש עד שנמצא את הצדיק האמת, כמו שבתו בבריו (לקוטי מוהר"ז, חלק ב', סימן ח): הצדיק מוציא את האדם מכל הדמיונות, מכל השקרים, מכל המדמה, וננתן לו זפה המדמה, עד שזוכה לראות אלקיות, חזוש העולם, שבכל רגע הקדוש ברוך הוא מחדש את עולמו. ולכן זכרי, בני ובנותי pii'rim!

"רואים עולם" – רואים אלקיות. לכן צרכיכם לבקש ולחפש ולמצוא את הצדיק האמת, שהוא יכול לתקן

אותנו, וכי יכול לך-air בנו אור וזיו ודקות וחיות הבורא יתברך שם. זאת, בני ובנות היקרים! ראו לעשות כל מני פעולות שבעולם, להתקerb אל הצדיק האמת, המגלת את אמת מציאותו יתברך. גם אם אתם תהיו תלמידיו, גם אם אתם תללו ותפרנסמו את אמת מציאותו יתברך. כי הצדיק נקרא הצדיק רק מחתמת שעולה למעלה למעלה הוא יורד גם למטה. זאת, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוריה, חיק ב', סימן סח), שזה עקר שלמות הצדיק, שבל מה שעולה מעלה בעולמות העלונים, יורד מטה בעולמות התחתונים, לקרב נשמות להقدس-ברוך-הוא, להחדר בהם גלי אלקות כזו, עד שגם כל תלמידיו יכולים אחרך לגלות לאחרים אמת מציאותו יתברך. זאת, בני ובנות היקרים! אל תתייחסו בשום פנים ואפין, ואפלוי שאתם גמצאים עכשו במאב רע מאי: הן מצד עצמכם, שאתם שבורים ורצויים, הבריאות רופפת וכו', והן מצד הצרות והחוות שמסבבים אתכם וכו', והן מצד השלום-בית שעדיין לא פקין, וישנן מריבות, רחמנא לישובן בתוך הבית וכו', והן שאתם רואים שהקלפות והסתרא אחרא מתרשטים בעולם, ומעלים ומשתירים אלקותו יתברך, עד כדי זה, שנתקנו כחות עצומים לעיר-רב להסית ולהדיח את נשמות ישראל מהקדוש-ברוך-הוא, אל תשברו, ואל תחלש דעתכם, אלא ראו

להתקרב אל הצדיק האמת, שהוא יאיר בכם את דעת האמת. וזה היה משה רבנו כשריד למצוירים, וראה את הסבל הנורא שעם ישראל סבלו מהמצוירים, שהיו מלאי טנוף וזהום, ושם היה מקום הקלפות והסתרא אחרא, ובמאמרם ז"ל (עין תורת הנקים אחריו): לא היה עוד אמהironה ונפילה ומלכלה בתאות נורא במצוירים; ועם ישראל היה צריכים להיות בינם לביןיהם, אף שבפנימיות היה חזקים באמונה, כי הם קבלו מאבותיהם ומאמות אבותיהם את האמונה הקדושה, עם כל זאת הקלפות והסתרא אחרא התלבשו במצוירים, במאמרם ז"ל (אבות דרבינו נתן כח): אין לך אמה בעולם שהיתה שטופה בדברים מכעריים, וחשודה בכשפים ובזמה ובשאר דברים אלא המצוירים. עם כל זאת בא משה רבנו והAIR לעם ישראל — (דברים ד, לה): "אתה הראת לדעת כי הויה הוא אלקים, אין עוד מלבדו"; וזה מה שהבנויות בהם את הארץ והכח להגבר על כל הקלפות והסתרא אחרא, וכן יצאו ממצוירים. זאת, בני ובנותי היקרים! ראו להתקרב אל הצדיק האמת המגלה אמתת מציאותו יתברך בגורי רב ונורא, וגם אתם תשתקלו להיות תלמידיו, ותמשיכו את האור אין סוף, ותמלאו את כל העולם עם אלקיית. ובפרט בדור זהה, שהערברוב מערבים את NAMES של ישראל, בר מינן, ומבוללים אותם, רחמןא לישובן בין הגויים, וכל הארץ מלאה עם

המִסְיֹון, ימָח שְׁמוֹ וַזְכָרוֹ, שְׁרוֹצִים לְהֻעֶבֶר עַל הַדָּת, וְעוֹקְרִים אֶת הַשְּׁבָת מְגַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמַתְלוֹצִים מִכֶּל הַמְּצֹוֹת, מִדְבָּרִים נֶגֶד כָּל הַקָּדוֹש לְעַם יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת, עַתָּה הוּא הַזָּמָן לְמַלְאָ אֶת כָּל אֶرֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָה וְלִרְחָבָה עַם אַלְקּוֹת, וּכֹן בְּכָל הָעוֹלָם בְּלֹו, רָאוּ לְגָלוֹת לְכָלָם שַׁהֲקָדוֹש־בָּרוּךְ־הָוּא מִנְהִיגָה אֶת עוֹלָמוֹ, וְתִכְפּוֹזֶם יָמִיד כִּשְׁיִתְגַּלְהָ הָאָור אֵין סָוף, יַפְלוּ כָל הַקְּלָפּוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְהַסְּמָךְ־דִּמְמָם יַפְלֵל נִפְילָה אַחֲרָנִיפְילָה, וְלֹא יוּכְלָל עֲשָׂות שָׁוָם דָבָר. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אֶל תִּתְיַאֲשֵׁו בְּשׁוֹם פָּנָים וְאֶפְןָן! זָכְרוּ הַיְיטָב: "רֹאִים עַולָם"— רֹאִים אַלְקּוֹת! וּעֲלֵיְדי שְׁתָגָלוּ וְתִפְרַסְמוּ אֶת זֹאת לְכָלָם, כָל חַיִיכֶם יִשְׂתַּפְנוּ לְטוֹבָה, עַד כִּדי כָּה, שִׁימְתַּקְנוּ מִכֶּם כָל הַדִּינִים, וַיִּמְשַׁכוּ עַלְיכֶם חֲסָדִים וּרְחַמִּים גִּמְורִים; אֲשֶׁרִי הָאָדָם שִׁמְכַנִּיס דְבָורִים אֶלָו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֶז טֹב לוּ כָל הַיְמִים.

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עַלְיכֶם לִזְכָר שַׁהֲקָדוֹש־בָּרוּךְ־הָיוּא מִנְהִיגָה אֶת עוֹלָמוֹ רַק בְּמִדְתַּת הַרְחָמִים, בְּמִדְתַּת הַחֶסֶד, וְאֶפְ שְׁכַפְיִ מה שְׁעוֹבֵר עַלְיכֶם, נְדַמֵּה לְכֶם שְׁאַתֶּם הַקָּדוֹש־בָּרוּךְ־הָוּא הַוּלָך בְּמִדְתַּת הַדִּין, חַס וּשְׁלוֹם, עַם כָּל זֹאת עַלְיכֶם לִזְכָר, שָׁגָם בְּתוֹךְ הַדִּין שְׁם גִּמְצָאים

הרחמים, כי "הוּא" הוא אלקים". ובכל שתקנייסו בדעתכם יידעות אלו, אז תראו את היפי של העולם. "רואים עולם" — רואים אלקות. ולכון, בני ובנותי היקרים! ראו לחזק, לעוזד ולשמח את כל בר ישראל. וכך אומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין לו): כל המקדים נפש אחת מישראל, כאלו קים עולם מלא. וכל המאבד נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאלו אבד עולם מלא; אם רק תחדרו בעצמכם את אמתת מציאותו יתברך, ותדע שקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בהשכחה פרטית, דבר גדול ודבר קטן לא געשה עצמו אלא בהשכחה המאצל העליון, אז תאהבו את כל היהודי; כי כל היהודי הוא עולם בפני עצמו, כל היהודי הוא חלק אלוק ממעל, וצריכים לאהוב את כל היהודי. ומה עושה הסמ"ך-ס"מ? מסית ומדיח זה נגד זה, עושה מריבות ופראודים אחד נגד השני, כי איןו יכול לסבל כשייש אחידות ואהבה בין נשמות ישראל. זאת, בני ובנותי היקרים! הגיע הזמן שתזכיר היטב: "רואים עולם" — רואים אלקות! קדוש ברוך הוא מסתיר פה עמנו, אתנו ואצלונו. באו ונשרף את השנאה שיש לנו כלפי הזולות, באו נבלח את השנאה ששחד שונא את השני, אשר זה בא מהיצר הרע, והאהבה ששחד אהב את השני, זה בא מהיצר הטוב. וHackmeynu הקדושים אמרו (מדרש אגדה): אמר קדוש ברוך הוא, עולם הזה יש

לכם לב אבן, אבל לעתיד לבוא (יחזקאל לו, כו): "וְהַסִּירֹתִי אֶת לֵב הָאָבָן מִכֶּם, וַנְתַתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר", שאחד יוכל להתחד עם זולתו. וצריכים להמשיך רוחניות חיות אלקות בעולם הזה כדימת העולם הבא. ולכון אם רק תחיו עם הקדוש ברוך הוא, כל ח'יכם ישתנו למורי, ותחילה להסתכל על העולם בצורה אחרת, ותזכיר דבר זה היטב, אשר "רואים עולם" — רואים אלקות! וכך אומר רבינו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שאריך להסתכל על השכל שיש בכל דבר, הינו על רוחניות אלקות המתייחסת הדבר הזה. ועל-ידי שארם מרגיל עצמו להסתכל רק על האלקות שיש בכל דבר, השכל מair לו באור גדול מאד. אשר זו מדרגת הצדיקים, שמאיר להם תמיד אלקותו יתברך. וכן שכתוב (משל ד, יח): "וְאֶרְחַ צָדִיקִים כָּאוֹר נֶגֶה הַזָּלֶךְ וְאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם"; הינו לך הצדיקים, שמסתכלים על אור ה אין סוף ברוך הוא, ועל-ידי זה מאיר להם חמימות, כמו המשמש באחרים; ואל זה כל יהודי יכול לזכות, אם רק לא יטעה את עצמו, אז יראה לפניו עולם אחר למורי, וכך אומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין לח): כל העולם כולו שלך הוא, וכל מה שאפתה רצחה לעשות בעולמך — עשה. הקדוש ברוך הוא מסר את כל הבראיה רק בשביבכם, בידיכם. זאת, בני ובנות היכרים! ראי להתחזק בכל מני אפניהם שבעולם, ותעקרו מכם את

השנאה ובקנאה שיש لكم בלבו הצלחת, ותחדירו
בעצמכם אהבה לזרותכם, ותדרעו, שמי שMESSIAH ומדיח
גגד השני – איננו יהודי, מי שגורם מחלוקת ומריבות
בין עם ישראל, אלו הם הקלפות והסתרא אחרת, אלו
הם שלוחי הסם "ד-מ"ם ! לזאת, בני ובנותי היכרים !
ראו לשمر מאד מאד, שלא תמצא ולא תראה ביניכם
שנאה וקנאה, שום פאה וכבוד, רק תפלו עצמכם
לגמר לגביו האין סוף ברוך הוא, אז כל חייכם יהיה
חיים אחרים לגמרי, חיים נעים ומתקים, חיים ארוכים,
וtragisy את זיו שכינה עוז יתברך עוד בזה העולם, וכל
חייכם ישפטו לגמרי. ואנחנו עדים, שבכל יום נום
מתפשתים הקלפות והסתרא אחרת בכל העולם כלו
בכל ובארץ ישראל בפרט, ושולחים את השליחים
שליהם, שהם המיסיון, ימח שמות וזכרים, שרוצים להמיר
עולם רוחני, עולם נאחי, עולם גשמי, בעולם עזיר,
רוצים להחליף יהלומים, זהב וכסף, בזבז וצואה, טנווי
ולכלוק. ולא צערנו קרב, הקלפות והסתרא אחרת והMESSIAN
מחדים זאת בין נשות ישראל, ולזכדים במצוותם
הטמאה הרבה נפשות תמיות, עד שהם מביאים אותם
ליידי התבולות בין הגויים, רחמנא לצלאן. לזאת, בני
ובנותי היכרים ! עלינו להתאחד יחד, ולגלות ולפרנס
את הקודש-ברוך-הוא בכל העולם כלו, להחריר את
האמונה הפשוטה בין נשות ישראל, לעקר מאנתנו את

רואים עולם

קצג

השנאה ומקנאה שיש לנו כלפי הארץ. באו ונתחיל לאהב זה את זה ! באו ונעזר אחד לשני ! כי לנו בני הקדושים ברוך הוא, ואם ימצא בינו איזו שנאה או איזו קנאה, איזה לשון-הרע ורכילות, עצמנו לזכור שbezha אנו מתרחקים מאין סוף ברוך הוא, ואין רואים אלקות, אלא רואים עולם — מלשון העלם, שהכל נעלם ונסתיר, וזה חישך לנו ולא אור. זאת, בני ובנותי היקרים ! אם אתם רואים לראות את הקדושים ברוך הוא בעיניכם הגשמיות והחרויות, עליכם להתחד עם כלל נשמות ישראל, כי בזה בעצמו שורפים את הקלפות ; כי ברגע שיש אהבה בין נשמות ישראל, ואחד מכבד את זולתו, אזי נשרות כל הקלפות. וכך אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבא, פרשה צח, סימן ב') : **נעשו בני ישראל אגדה אחת** — התキンו עצם לגללה ! מהי הגללה ? גלי אלקות ; "רואים עולם" — רואים אלקות, זה היה בעת הגללה, וזה פלי רק בנו. ולכן בני ובנותי היקרים ! תפקחו עיניכם ותתחילו להסתכל על האלקות שבתוך העולם, וזכרו היטוב היטוב שאנו חנוך נקרים בניהם למקום ברוך הוא וברוך שמנו, בדתינו (דברים יד, א) : "בניים אתם להוויה אלקיים". ואומרים חכמינו הקדושים (شمota רבא, פרשה כת) : אמר הקדוש ברוך הוא לא ישראל, אלה אני על כל בא עולם, אבל לא יחתדי שמי אלא עליכם, אני נקרא אלهي עכו"ם ומצלות אלא

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. לֹזֶת, שֶׁלֹּא יִבּוֹאוּ אֲלֹו הַעֲרָבִ-רְבַּ הַרְשָׁעִים הַאֲרוֹרִים, הַמְּחַצִּיפִים וּמְדֻבְּרִים נֶגֶד כָּל הַקָּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּלִי שֻׁם בּוֹשָׁה, שְׁהָם אֲלֹו הַמִּסְתִּיתִים וּמְדִיחִים, וְכָל הַמְּסִיּוֹן לְמִנִּיהָם, וַיַּנְסֹן לִמְכָר לִכְמָן אֶת שְׁקָרֵיהָם, אֶלָּא רָאִי אַתָּם לְפָרָסָם אֶת אַמְּפָתָ מַצִּיאוֹתָו יִתְּבָרֵךְ בִּמְסִירֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וַעֲלֵ-יְדֵי-זָהָ נְזָכָה לַהֲעַבֵּר אֶת רַוַּח הַטְּמָאָה מִן הָאָרֶץ, וַגְּעַשָּׁה מָקוֹם לַהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הּוּא. וְכֵה אֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (מְגָלָה כט): חַבִּיבִים יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הּוּא, שֶׁבְּכָל מָקוֹם שָׁגָלוּ — שְׁכִינָה עַמָּהֶם; הַיְּכֹן שְׁיהוּדִי נִמְצָא — שֵׁם נִמְצָאת הַשְּׁכִינָה. אֶבֶל הַשְּׁכִינָה לֹא נִמְצָאת, אֶלָּא בִּמְקוֹם שִׁישָׁ אֲהָבָה, כִּי אֲהָבָה גִּימְטְּרִיה 'אֶחָד'; כָּל מָה שָׁאָרָם אֲהָבָה אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יוֹתֵר נְכָלֵל בְּאֶחָdot הַבּוֹרָא יִתְּבָרֵךְ שְׁמוֹ. וְלֹכֶן, בְּנֵי וּבְנָոּתִי הַיְּקָרִים! בָּאוּ וַנוֹּצִיא אֶת הַשְׁנָאָה וַהֲקָנָאָה שִׁישָׁ לָנוּ עַל אַחֲרָן, נְשָׁלִים זֶה עִם זֶה, וְאֵם אֶחָד מִסִּית וּמְדִיחָה נֶגֶד זֶה, תְּזַהַרְוּ מִמְּנָנוּ, כִּי הוּא הַסְּמִ"ד-מִ"ס בְּעַצְמוֹ, וַלְבָטוֹף נִעְשָׁה מְלָאָה הַמְּנוֹת, הַמְּקֹטְרָג, וְצָרִיכִים לְבָרָח מִמְּנָנוּ כִּמּוֹ שְׁבוֹרָחִים מִאָשׁ, וְאֵל יַלְבִּישׁ עַצְמוֹ בְּמִצּוֹת, כְּאֵל יִשְׁמֹחַ מִצּוֹה לְרַדֵּף אֵיזָה בָּר יִשְׂרָאֵל — הַכָּל שְׁקָר! כְּמֹאָמָר רַבָּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהָר"ז, חֲלֵק א', סִימָן א'), שְׁהִיאֶר הַרְעָ מַלְבִּישׁ עַצְמוֹ בְּמִצּוֹת, כְּאֵל מִצּוֹה לְרַדֵּף אֵיזָה בָּר יִשְׂרָאֵל. וְאֵנוֹ רֹאִים, שִׁישָׁ לַיְּצַר הַרְעָ שְׁבַעָה שְׁמוֹת; קֹורָא לַעֲצָמוֹ פַּעַם רַב, פַּעַם חַכְם, פַּעַם

רואים עולם

קצתה

כמובן, וכך כל מיני שמות, ובא להטעות את הבריות כalgo חפץ בבטובתן, וזה צריך להיות ברור לכם — אם מסית ומידח נגד נשות ישראל, תדרשו לכם שהכל שקר וchezב, והוא מלא את הקליפות בעולם. זאת, בני ובנותי היקרים! באנו נחרז בתשובה שלמה להקדוש ברוך הוא, באנו נמשיך את הקדוש ברוך הוא אנתנו, עמנו ואצלנו, ואיך? על-ידי שנלמד את התורה הקדושה. כמו אמרם ז"ל (חגיגת יב): כל העוסק בתורה בעולם זהה, שהוא דומה ללילה, הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד בעולם הבא שהוא דומה ליום; כל יום ויום כלול ממשני דברים: לילה ובקר, כמו שפטוב (בראשית א, ה): "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד"; היום והלילה מסמלים את העולם הזה והעולם הבא. העולם הזה דומה ללילה, והעולם הבא דומה ליום, אם אדם רוצה למד תורה, על-ידי זה מקשר את העולם הבא לעולם הזה, ונמשך עליו חוט של חסד, כי רואה מכל דבר רוחניות חיונות אלקות. זאת, בני ובנותי היקרים! ראו להשפט כל לילכת אל שעורי תורה, ועל יחסך לך יומך מבליל למועד תורה. הגברים מקרים למד בכל יום תורה, כי אין עוד דבר יותר חשוב אצלו יתברך מלמוד התורה הקדושה,ומי שלומד תורה, אף שעשה כל העונות שבעולם, הקדוש ברוך הוא מוחל לו. כי על-ידי שעוסקים בתורה, הקדוש ברוך הוא

ממשיק עליו אור וזיו וחיות דבקתו יתברך. וכן כל אשא צרכה ללבת לשמע שעורי תורה, שעוריהם במדות ובקלות השיכות אליה, ובזכות זה שאנו חנו גלמד תורה, נקשר את העולם הזה אל העולם הבא, ונמשיך רוחנית אלקות אל גשמיות העולם הזה, ונקשר את גשמיות העולם הזה אל רוחנית אלקות, וזה יהיה לנו עולם אחר לגמרי. זאת, בני ובנותי היקרים! אסור לכם להתייחס, אף שעבר עליכם בחיים מה שעבר, עם כל זאת, זכרו היטב: "רואים עולם" — רואים אלקות! וככל שתחדרו בעצמכם את הידיעה זו, אז יהיה לכם טוב בחיים. ואומרים חכמוני הקדושים (ויקרא רבא, פרשה ג, סימן א') על הפסוק (ק浩ת ד, ו): "טוב מלא כף נחת" — לעולם הבא, "מלא חפנים עמל ורעות רוח" — בעולם הזה; מה אנו רואים? שבל אחד ואחד מאطن שבור ורצוץ, ועוברת עליו מרירות עד אין סוף; זה מסתובב בלי זוג, זאת מסתובבת בלי זוג, אשר זה הצעיר הכי גדול, אלו מסתובבים בלי ילדים, וכי ש אין לו ילדים — נדמה במת, ואלו סובלי חלאים, ואלו אין להם נחת מילדים, ואלו מלאי צרות ויסורים, שפולים מילדים, ואלו ממרמרים, זה העמל ורעות רוח של העולם הזה, אבל אם מחדירים אלקות בתוך החיים, ממשיכים את הקדוש ברוך הוא בחוזך החיים, או נתקים (ק浩ת ד, ו): "טוב מלא כף נחת", ממשיכים העולם

הבא אל ה

העולם הזה, וכל החיים משתנים לגמרי; כי סוף כל סוף אנו צריכים לחזור אליו יתברך. לזאת, באנו נשתדל לשוב בתשובה אליו יתברך; נערז זה זה! נגלה אַת הקדוש ברוך הוא לכל אחד! נפרנס את הקדוש ברוך הוא לכל יהודי! באנו נעקר את כל השנאה והקנאה שיש לנו! ועל ידי זה נמשיך רוחנית העולם הבא אל גשמיית העולם הזה, ונקשרו אַת גשמיית העולם הזה אל רוחנית אלקות, שהוא העולם הבא, ואז "רואים עולם" — רואים אלקות! בני ובנותי היקרים! אין עוד מדרגה יותר גדולה מזו. ואף שנדמה לכם כאלו זה דבר קשה להישיג, כאלו מדברים פה מדברים שלא יעלה בידכם להגיע אליהם, אל תאמרו זאת, בני ובנותי היקרים! רק הרגילו עצמכם לפתח את הפה, ותתחלו לדבר אליו יתברך בשפת האם שלכם, וכל צרכיכם תבקשו ממנו יתברך. ואף שבתחלת יבוא לכם דבר זה קשה מאד, כי כל זמן שאין אדם שלם עם עצמו, ואין מאמין שהקדוש ברוך הוא נמצא פה אותו, עמו ואצלו, אין יכול לקבל אלקות. אדם יכול לדבר עם הזולות שעלה, שעטים, שלוש וחמש שעות, ואין חש שהשעה חולפת עוברת, לאין כשבא לדבר אליו יתברך, אין יכול לדבר אפילו כמה דקות. מהיכן נובע הדבר זה? אלא אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אותן אמונה, סימן כב): **הפשע של האדם מנגnis כפייה לאדם;**

כַּשְׁאָדָם חֹטֵא, נִכְנֶסֶת בָּו כְּפִירֹות וְאֲפִיקּוֹרֶסֶת, עַד
שֶׁאָינֶנוּ מָאמִין שֶׁהַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא אַתָּה, עַמּוּ וְאֶצְלָוּ. כִּי
אִם הָיָה מָאמִין בָּזָה, אֹז כִּל אֲשֶׁר הָיָה צָרִיךְ, הָיָה מַבָּקֵשׁ
רַק מִמְּנָנוּ יִתְבָּרֶךְ. אֲבָל כִּשְׁאָדָם אִינֶנוּ זֹכֶה לְדַעַת אֵת זוֹת
בִּידִיעָה שֶׁלְמָה, לְכָן קָשָׁה לוּ לְדִבָּר אֶל הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־
הָוּא, וְלֹכֶן סֻובֵל סְבִּל בָּעוֹלָם הָזֶה, כִּי עֲקָר אֵת הָעוֹלָם
הַבָּא מִהָּעוֹלָם הָזֶה, וְאֵת הָעוֹלָם הָזֶה מִהָּעוֹלָם הַבָּא, כִּי
שְׁגִינֵּיהֶם קְשׁוּרִים זֶה בָּזֶה, כִּי אַתָּה הוּא קָדָם שְׁבָרָאת אֵת
הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא מְשָׁבָרָאת אֵת הָעוֹלָם; לְזֹאת, בְּנֵי
וּבְנֹתִי הַיְּקָרִים! רְאוּ לְשָׁכַח אֵת כָּל מָה שָׁעַבר עֲלֵיכֶם,
וַתַּعֲשׂו הַתְּמִלָּה חֲדָשָׁה, תַּחֲילוּ לְדִבָּר בְּכָל יוֹם אֶל
הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא בְּשִׁפְתָּחָה אֶת שְׁלָכֶם, וַתַּבְקַשׁ מִמְּנָנוּ
יִתְבָּרֶךְ כָּל צְرָפֶכֶם, וְכָל דָּבָר וְדָבָר שָׁאָדָם מִדִּבָּר אֶל
הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא, זֶה כָּלִי לְהַמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אָוֶר וּזְיוּ
וְחַיּוֹת וְרַבְקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֶךְ שָׁמוֹ. בָּאוּ וּנְעַקֵּר מַאֲתָנוּ
כָּבֵר אֵת הַשְּׁקָר, הַעַלְמֹות וְהַסְּתָרוֹת! בָּאוּ וּנְתַחְיל
לְהַסְּתַּכֵּל עַל הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הָוּא! וּזְכֻרוּ הַיְּטָבָה, אֲשֶׁר
"רֹזְאִים עַוְלָם" — רֹזְאִים אַלְקֹות! וְזֶה תָּלִי רַק כַּפִּי
שְׁתִּפְסִיקְיָה לְדִבָּר לְשׁוֹן־הָרָע, רְכִילוֹת וְלִילְצָנוֹת עַל הַזּוֹלָת,
כַּפִּי שְׁתִּשְׁכַּחוּ כָּבֵר מִהָּעָבָר, וַתַּعֲשׂו הַתְּמִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֶזְרָח
עוֹלָם הַבָּא תַּرְגִּישׁוּ בָּעוֹלָם הָזֶה. וְאֶל תַּחֲשִׁבוּ שְׁאֵין זֶה
שִׁיחָה אֲלֵיכֶם, אוֹ שְׁמַדְבָּרִים אֲלֵיכֶם אִילּוּ אֲוֹרֹות צְחַצּוֹת,
אֲוֹרֹות עַלְיוֹנִים, שְׁקָשָׁה לְהַשְּׁיגָה, אֶלְאָ כָּל בָּר יִשְׂרָאֵל הוּא

רואים עולם

קצט

חלק אלוק מועל, ויכול להגיע אל הדרגה הכי גבוהה — אם רק ישוב בתשובה שלמה אל הקדוש ברוך הוא עם אמת, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קמה, יט): "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקרה באמת"; אם אדם מדבר אליו יתברך עם אמת, הקדוש ברוך הוא קרוב אליו. זאת, בני ובנותי היכרים! אל תהיאשו מחייבם! אל תהיאשו מהעתיד שלכם! אלא תזכיר היטב, אם תזכיר בתשובה שלמה אל הקדוש ברוך הוא, ותתחילו לשמור שבת, ותאכלו רק מאכלים כשרים, ותגיחו מזווה על פתח ביתכם, ותתעטרו עם ציצית ותפלין בכל יום ריום, על-ידי זה ימשך עליוכם אור וחיות וברכות הבורא יתברךשמו. ואם פכניסו את ילדיכם במוסדות חנוך, שמלמדים שם אמונה בבורא עולם, ותורת הויה יתברךשמו, על-ידי זה אתם מקימים את העולם, כאמור ז"ל (שבת קיט): אין העולם מתקיים אלא בשבייל הכל תינוקות של בית רבן; זאת, בני ובנותי היכרים! תפkickו עיניכם, וראו לאיזה חשך נפלתם! אילו קלפהו סטרא אחרא מתגברים ומתרפשתים עכשו בעולם! איזו טמאה מתרפשת עכשו הארץ ישראל לארכאה ולרחבה, המסיכון עובד לעיקר את נשות ישראל מהקדוש ברוך הוא, והמוסיתים והמדיחים אשר אין מבני ישראל, הורסים את הדת לגמר, ורומים את השבת לחלה, רחמנא לאן, ומעבירים את נשות ישראל מעל הדת,

רוזאים עולם

וּמְנַתקִין אֹתָם מִהְקָדְשָׁה וְמַטְהָרָה, כִּי מִרְבֵין גָּאוֹף,
שְׁקוֹזָן וְתַעֲזָב, עָרָם וְזָהָם, רְחַמְנָא לִישְׂזָבָן, וְלֶכְן בָּאוֹ
וְלֹא נָרְשָׁה אֶת זֶאת! וְאֵיך? עַל-יְהִי שְׁאַנְחָנוּ נְפָרָסָם
וְינְגַלָה לְכָלָם אֶת הַקָּדוֹש-בָּרוּך-הוּא, עַל-יְהִי שְׁפָעָזָר זֶה
לְזֶה, דִּיקָא עַל-יְדִירָזָה שְׁתַהְיָה אַהֲבָה וְאַחֲדָות בֵּין
נְשָׁמֹות יִשְׂרָאֵל, וְאֶחָד יִסְיעַ לְזַוְלָתוֹ, וּנְעַקֵּר אֶת הַמְּדֹות
וְהַתְּאֻוֹת רְעוֹת וְהַשְׁקָרִים מִאַתְנוּ, עַל-יְדִירָזָה נְהִיא
נְעַשִּׂים כָּלִים לְקִבְלָה בָּהֶם אֵין סָוף בָּרוּךְ הָוּא, וּנְזָבָה
שְׁהַקָּדוֹש-בָּרוּך-הוּא בָּעָצָמוֹ יִבּוֹא וַיִּגְאַלְנוּ בְּקוֹל גָּדוֹל,
וְנִשְׁפְּעַשׂ בְּשַׁעַשְׂעַד עַולְם הַבָּא; אֲשֶׁרִי מֵי שְׁמַכְנִיס דְּבָרִי
אָלו בְּתוֹךְ לְבָוֹ, וְאֶז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

תִּם וּנְשָׁלָם, שְׁבָח לְאָל בּוֹרָא עַולְם!